

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Pesti Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) 20. novembra 2013
— Martin Meat Kft./Géza Simonfay a Ulrich Salburg

(Vec C-586/13)

(2014/C 71/04)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Martin Meat Kft.

Žalovaní: Géza Simonfay a Ulrich Salburg

Prejudiciálne otázky

- Možno podľa práva Únie, najmä podľa definície pojmu „pridelenie pracovníkov“ uvedenej v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vydanom v spojených veciach C-307/09 až C-309/09, ⁽¹⁾ hovoriť o pridelení pracovníkov, ak sa mandatár zaviazal prostredníctvom vlastných pracovníkov spracovávať polovičky hovädzích trupov v bitútku mandanta v priestoroch, ktoré mu prenajal mandant, a baliť ich do balení mäsa pripravených na predaj, pričom mandatárovi patrí odmena v závislosti od počtu kilogramov spracovaného mäsa a mandatár musí strpieť zníženie ceny dohodnutej za spracovanie mäsa v prípade, ak toto spracovanie nemá dostatočnú kvalitu, s prihliadnutím na to, že v hostiteľskom členskom štáte mandatár poskytuje služby výlučne samotnému mandantovi a mandant vykonáva kontrolu kvality spracovania mäsa?
- Uplatňuje sa základná zásada, ktorú obsahuje rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vydaný v spojených veciach C-307/09 až C-309/09, podľa ktorej možno obmedziť pridelenie pracovníkov počas platnosti prechodných ustanovení týkajúcich sa voľného pohybu pracovníkov obsiahnutých v zmluvách o prístupí členských štátov, ktoré k Európskej únii pristúpili 1. mája 2004, aj na vyslanie pracovníkov uskutočnené v rámci pridelenia pracovníkov, prostredníctvom ktorého podnik so sídlom v členskom štáte, ktorý pristúpil k Európskej únii 1. mája 2004, vyslal pracovníkov do Rakúska, ak k uvedenému vyslaniu došlo v odvetví, ktoré nie je chránené podľa zmlúv o prístupí?

⁽¹⁾ Rozsudok súdneho dvora (druhá komora) z 10. februára 2011.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 19. novembra 2013
— F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Vec C-589/13)

(2014/C 71/05)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Stážovateľka: F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Odporca: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 56 ZES (teraz článok 63 ZFEÚ) vykladať v tom zmysle, že bráni systému zdanenia kapitálových výnosov, ktoré dosiahla rakúska súkromná nadácia, a príjmov z predaja podieľových listov, ktorý stanovuje daňové zaťaženie súkromnej nadácie v podobe „zálohy na daň“ na účely zaistenia tuzemského jednorazového zdanenia len pre prípad, že na základe dohody o zamedzení dvojitého zdanenia dochádza na strane príjemcu príspevku zo súkromnej nadácie k oslobodeniu od dane z kapitálových výnosov, ktorej samotné príspevky podliehajú?

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesfinanzhof (Nemecko) 21. novembra 2013
— „go fair“ Zeitarbeit OHG/Finanzamt Hamburg-Altona

(Vec C-594/13)

(2014/C 71/06)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesfinanzhof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: „go fair“ Zeitarbeit OHG

Žalovaný: Finanzamt Hamburg-Altona

Prejudiciálne otázky

- O výklade článku 132 ods. 1 písm. g) smernice Rady 2006/112/ES 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾:

- a) Môže členský štát uplatniť voľnú úvahu, ktorá mu je priznaná na uznanie zariadenia ako subjektu sociálnej povahy, v tom zmysle, že siete uzná osoby, ktoré svoje plnenia poskytujú sociálnym poisťovňam a poisťovňam pre prípad odkázanosti (Sozial- und Pflegekassen), ale nie opatrovateľov so štátnou skúškou, ktorí poskytujú služby priamo odkázaným osobám?
- b) Pokiaľ sa opatrovatelia so štátnou skúškou majú uznať za subjekt sociálnej povahy: Vyplýva uznanie agentúry dočasného zamestnávania, ktorá prideliuje opatrovateľov so štátnou skúškou uznaným opatrovateľským zariadeniam (cieľové zariadenia), z uznania prideleného personálu?
2. O výklade článku 134 písm. a) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty:

Je pridelenie opatrovateľov so štátnou skúškou na účely výkonu opatrovateľských služieb cieľového zariadenia (užívateľa) ako transakcia, ktorá úzko súvisí so sociálnou starostlivosťou a sociálnym zabezpečením, nevyhnutné, ak cieľové zariadenie nemôže vykonávať činnosť bez personálu?

(¹) Ú. v. EÚ L 347, s. 1.

Odvolanie podané 25. novembra 2013: Duravit AG a i. proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. septembra 2013 vo veci T-364/10, Duravit AG a i./Európska komisia

(Vec C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Duravit AG, Duravit SA, Duravit BeLux SPRL/BVBA (v zastúpení: Dr. U. Soltész, LL.M. a C. von Köckritz, Rechtsanwältin)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia, Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľiek

Odvolateľky navrhujú:

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) zo 16. septembra 2013 vo veci T-364/10 v rozsahu, v akom sa ním zamietla žaloba odvolateľiek,

- zrušiť článok 1 ods. 1, články 2 a 3 rozhodnutia Komisie K(2010) 4185 v konečnom znení z 23. júna 2010 vo veci COMP/39.092 — Kúpeľňové doplnky a príslušenstvo podľa článku 263 ods. 4 v celom rozsahu, pokiaľ sa týka odvolateľiek,
- subsidiárne (k návrhu č. 2) zrušiť alebo podstatne znížiť pokuty uložené odvolateľkám vyššie uvedeným rozhodnutím,
- ďalej subsidiárne (k návrhom č. 2 a č. 3) vrátiť vec Všeobecnému súdu, aby o nej znovu rozhodol v súlade s právnym posúdením v rozsudku Súdneho dvora,
- v každom prípade uložiť Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré odvolateľky vynaložili v konaní pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľky uvádzajú celkovo šesť odvolacích dôvodov.

Po prvé, Všeobecný súd porušil článok 31 nariadenia č. 1/2003, zásadu prezumpcie neviny a právo na spravodlivý proces (článok 47 a článok 48 ods. 1 v spojení s článkom 52 ods. 3 Charty základných práv a článkom 6 ods. 1 a 2 EDEP), pretože napriek výslovnému návrhu odmietol v celom rozsahu preskúmať napadnuté rozhodnutie, vychádzal v prospech skutkových a právnych zistení Komisie z domnienky správnosti a pri stanovení výšky pokuty v dostatočnej miere neuplatnil vlastné posúdenie.

Po druhé, Všeobecný súd postupoval v rozpore s článkom 263 ZFEÚ, porušil práva žalobkyň na účinný prostriedok nápravy (článok 47 ods. 1 Charty základných práv) a porušil zásadu rovnosti zbraní, pretože nedostatočne vykonal preskúmanie zákonnosti a na ujmu odvolateľiek prekročil hranice tohto preskúmania.

Po tretie, Všeobecný súd vo viacerých ohľadoch zjavne skreslil obsah spisu spôsobom, ktorý môže mať na rozhodnutie rozhodujúci vplyv, a v dôsledku toho sa dopustil právne nesprávneho posúdenia a porušil ustálené zásady dokazovania.